

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.063/2022/6.
A felperes:	felperesi társaság felperesi társaság székhelye
A felperes képviselője:	felperesi társaság képviselője Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda székhelye ügyintézők: ügyvédek neve
Az alperes:	Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 52.)
Az alperes képviselője:	kamarai jogtanácsos neve kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	alperesi érdekelt (alperesi érdekelt székhelye.)
Az alperesi érdekelt képviselője:	alperesi jogtanácsos neve kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	energetikai tárgyú közigazgatási jogvita (támadott határozat száma) elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes, 19. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 105.K.705.513/2021/18.

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes támadott határozat száma határozatszámú (támadott határozat ügyszáma) ügyszámú határozatát megsemmisíti és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek perköltség összege együttes első- és másodfokú perköltséget.

A kereseti és fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alpereshez 2020. augusztus 13. napján érkezett kérelmében a telephely helyrajzi száma (a továbbiakban: telephely) vonatkozásában célvezeték létesítéséhez kérte az alperes előzetes hozzájárulását (a továbbiakban: kérelem) azon indokkal, hogy az eddigi gázellátást meg kívánja változtatni. Kérelme szerint a jelenleg működő 16 bar nyomásigényű gázturbinák helyére a későbbiekben 28 bar nyomásigényű gázturbinákat telepít, emiatt 16 bar-nál nagyobb nyomásra van szükség. A kérelmezéskori 13.500 m³/h kapacitás, és 75 millió m³ éves fogyasztási szint futna fel 16.000 m³/h kapacitásra és 120 millió m³ éves fogyasztásra. Az új célvezeték nyomvonala megegyezne a már meglévő 16 bar nyomású vezeték nyomvonalával, azzal párhuzamosan haladna.

[2] A célvezeték megvalósíthatóságának feltételeivel összefüggésben a kérelem benyújtását megelőzően megkereste a (perben nem szereplő) perben nem álló földgázszállító társaság, aki 2020. augusztus 11. napján a felperes részére kiadta a „Kapacitásnyilatkozat- a felperesi társaság új igénye” tárgyú, kapacitásnyilatkozat száma számú nyilatkozatát (a továbbiakban: Kapacitásnyilatkozat), amelyben egyebek mellett rögzítette, hogy „a felperesi társaság jelzett igénye az perben nem álló földgázszállító társaság szempontjából a telephely 2 gázátadó állomásról is biztosítható lenne a jelenlegi 16 bar kiadási nyomástávvezetéki nyomásra történő emelésével”. A felperes a kérelmében megerősítette, hogy az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. kapacitásnyilatkozatában leírt feltételeket elfogadja.

[3] A felperes nem csatolta az alperesi érdekeltnek a földgázellátásról szóló 2008. évi XC. törvény (a továbbiakban: Get.) rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 19/2009. (I.30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Getvhr.) 99.§ (7) bekezdése szerinti nyilatkozatát.

[4] A felhasználási helyet a kérelmezéskor ellátó elosztóvezeték az alperesi érdekelt üzemelteti és gázzal látja el a felperest, az alperesi érdekelt elosztási engedélyében a felperes telephely telephelye nem szerepel.

[5] Az alperes 2020. október 19. napján hatósági ellenőrzést indított és kötelezte az alperesi érdekeltet, hogy nyilatkozzon, mióta és milyen megállapodások alapján végzi a telephelyen a földgázvételezést lehetővé tévő elosztóhálózat üzemeltetését. Az alperesi érdekelt válaszában igazolta jogosultságát az elosztóvezeték üzemeltetésére, csatolva a felperessel 1999. október 15-én kötött „egyedi közüzemi szerződés földgázfogyasztásra” elnevezésű szerződést. Az alperes külön eljárásban kötelezte az alperesi érdekeltet a földgázelosztási engedélyében rögzített működési terület helyességének és teljességének felülvizsgálatára.

[6] A kérelemre indult eljárásban az alperes felhívására a felperes 2020. december 16-án nyilatkozatot kért az alperesi érdekelttől, akinek tájékoztatása szerint „az új igényben szereplő kapacitást (16.000 m³/h) már vásárolt kapacitásként társaságunk jelenleg is

biztosítja. A felhasználó új gázigényének ellátásához, elosztóvezetéki fejlesztés nem szükséges, a vásárolt kapacitás iránti igény változatlan, a csatlakozási nyomás módosulás fejlesztés nélkül biztosítható, műszaki beruházás nélkül megvalósítható”.

[7] Mindezeket követően az alperes a felperes célvezeték létesítésére való előzetes hozzájárulás iránti kérelmét elutasította a 2021. február 18. napján kelt visszavont határozat száma. számú határozatával, amelyet utóbb az az ellen benyújtott felperesi keresetlevél alapján visszavont. Az alperes a tényállás további tisztázása érdekében újabb megkereséssel élt a felperes felé, aki kifejtette, hogy közte és az alperesi érdekelt között semmilyen jogviszony nem áll fenn, a felperes nyomásigényének további vizsgálata az eljárásban nem szükséges, annak jogi alapja és műszaki relevanciája nincsen.

[8] Az alperes mindezeket követően a 2021. augusztus 10-én hozott támadott határozat száma számú határozatával a kérelmet elutasította. Döntése indoklásában hivatkozott a Get. 1.§ a), c), g), h) i) pontjaira, 2.§ (1) bekezdés d) pontjára, 3.§ 2) és 10) pontjára, 14.§ (1), (1a) bekezdéseire, 28/A.§ (4) bekezdésére, 68.§-ára, 72.§ (8) bekezdésére, 84.§ (1) bekezdésére, 126.§ a), c) pontjaira, 127.§ a) és u) pontjaira; továbbá a Getvhr. 99.§-ára, annak 1. számú melléklet 7.4, 7.5, 8.1.,19. pont rendelkezéseire. Utalt továbbá a gázelosztó vezetékek biztonsági követelményeiről és a gázelosztó vezetékek biztonsági szabályzatáról szóló 21/2018. (IX.27.) ITM rendelet (a továbbiakban: ITM rendelet) 1. számú melléklet 2.4. pontjára. Megállapítása szerint a Get. 84.§ (1) bekezdése alapján nem adható ki célvezeték létesítéséhez az előzetes jóváhagyás, amennyiben az együttműködő földgázrendszeren van szabadon vásárolható kapacitás. Hangsúlyozta, hogy figyelembe vette a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK Irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK. irányelve (a továbbiakban: Irányelv) 38. Cikk előírásait, ugyanakkor a Get. 84.§ (1) bekezdése alapján vizsgálnia kellett azt is, hogy az együttműködő földgázrendszeren rendelkezésre áll-e szabadon vásárolható kapacitás. A telephelyen a kérelmezés időpontjában földgázvételezés történik, a felperes sem vitatta, hogy a felhasználási helyét jelenleg ellátó elosztóvezeték az alperesi érdekelt üzemelteti. Tévesnek tartotta azt a felperesi felvetést, miszerint csak az az elosztói engedélyes lehet érdekelt rendszerüzemeltető, amellyel a felhasználó szerződéses jogviszonyban áll és amelynek működési engedélyében az érintett felhasználási hely szerepel. Az együttműködő földgázrendszernek része a kapcsolódó elosztóvezeték is, így annak üzemeltetője érintett az eljárásban. A Getvhr. 99.§ (1)-(3) bekezdései értelmében az alperesi érdekelt érintett rendszerüzemeltetőnek minősül, így a kérelem elbírálásához szükséges az ő nyilatkozatának beszerzése is. Az eljárásában értékelte az érdekelt által kiadott nyilatkozatot, vizsgálta továbbá az engedélyezési nyomás 60 barra való emelésének lehetőségét az ITM rendelet 1. számú melléklet 2.4. pontja alapján, és megállapította, hogy annak jogszabályi akadálya nincs. Figyelembe vette az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. Kapacitásnyilatkozatának azon részét, miszerint a felperesi igény biztosítható lenne a jelenlegi 16 bar kiadási nyomás távvezetési kinyomásra történő emelésével. Rögzítette továbbá, hogy nincsen olyan jogszabály, amely műszaki indokolási kötelezettséget írna elő a felperes számára az általa kívánt csatlakozási nyomás emelését illetően, az a vezetérendszer üzemeltetési költségeit növeli. A tervezett fejlesztés rendszerszinten gazdaságosabb megoldásának kérdésében szükséges lett volna ezen kérdésnek a megfelelő műszaki indokolással való kifejtése, kitekintéssel annak gazdasági hatásaira is. A Get. 84.§ (1) bekezdésében előírt gazdaságossági szempontok számszerűsített elemzését is megkísérelte elvégezni, konklúziókat is megfogalmazott. A felperesnek az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban Ákr.) szerinti hatékonysági elv érvényesülésével kapcsolatban tett észrevételére kiemelte, hogy a Getvhr. 99.§ (1)-(3) bekezdéseinek való megfelelés miatt tartotta szükségesnek bizonyos nyilatkozatok felperes általi bemutatását, amelynek a felperes nem, vagy nem megfelelően tett eleget.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[9] A felperes az alperes határozata ellen benyújtott keresetében annak megsemmisítését, vagy hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Állította, hogy az alperesi érdekelt nem minősül a Getvhr. 99.§ (1)-(2) bekezdése szerint érintett elosztói engedélyesnek, és kifogásolta, hogy az érdekelt jogszerűen nem tehetett volna nyilatkozatot, de ezt az alperes nem vette figyelembe, és nem értékelte megfelelően az érdekelt nyilatkozatának hiányosságait, ellentmondásosságát sem. Állította, hogy nyomásigénye a jelenlegi földgázrendszeren jelentős beruházások nélkül – az érintettek által nem vitatottan – nem biztosítható, a beruházások megvalósíthatóságát és esetleges költségeit viszont az alperes szintén nem vizsgálta. A Getvhr. 99.§ (1) bekezdés c) pontja alapján nem vitatta az alperes megállapítását, miszerint nem kell, hogy az adott felhasználási helyen a már kiépített kapacitásra vonatkozóan a csatlakozási megállapodás rendelkezésre álljon, elégséges annak igazolása, hogy az engedélyes rendelkezik-e olyan, már kiépített kapacitással, amely alkalmas az igény kielégítésére. Állította, hogy a jogszabályok egyike sem tartalmazza az alperes által előadott „érdekelt” személy fogalmát. Mindezek miatt helytelen az alperesi álláspont, miszerint nem csak olyan elosztói engedélyes lehet rendszerüzemeltető, akinek a működési engedélyében szerepel az érintett felhasználási hely. Az alperesi érdekelt a tulajdonszerzése után nem gondoskodott a használatbavételi engedély módosításáról, nyilatkozatával egyidejűleg eleget kellett volna tennie a Getvhr. 99.§ (3) bekezdése szerinti igazolási kötelezettségének, ugyanakkor a Getvhr. 99.§ (1) bekezdése szerinti körülményekre nyilatkozott. Az igazolási kötelezettség érdekelt általi elmulasztását az alperes a felperes terhére nem értékelhette volna és az érdekelttel szemben a Get. 119.§ szerinti jogkövetkezményeket kellett volna alkalmaznia. A nyilatkozatot az alperesnek akként kellett volna tekintenie, mintha az érdekelt nem rendelkezne szabad kapacitással. Állította, hogy az alperes a határozatának számos rendelkezését valótlan tényekre, illetve valós tényeken alapuló helytelen következtetésre alapozta, a tényállás feltárási kötelezettségének nem tett eleget, jelentős tényeket figyelmen kívül hagyott. Az Ákr. 62.§ (2) bekezdés és 68.§ (1) bekezdés, továbbá 71.§ (1) bekezdés rendelkezéseire hivatkozva kifejtette, hogy a bizonyítási eljárás során szakértőt kellett volna kirendelni. Utalt arra is, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény (a továbbiakban: MEKHtv.) 5/F.§ (5) bekezdése alapján az alperes előtti hatósági eljárásban az ügyfél nyilatkozata a hiányzó bizonyítékot nem pótolja. Az alperes a megismételt eljárásban sem folytatta le a szükséges bizonyítást, nem ismerte fel, hogy az alperesi érdekelt nem elosztói engedélyes, továbbá megtévesztette annak 2013-as nyilatkozata, amely csak a kapacitás kielégítésére vonatkozott, a nyomás kielégítésére ugyanakkor nem. Súlyos eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségét elmulasztva nem vizsgálta érdemben a teljesítéshez szükséges elosztóvezetéki beruházások műszaki és jogi megvalósíthatóságát. Az elosztóvezetékkel kapcsolatban az alperesi érdekelt 2013-ban adott nyilatkozata alapján utalt arra, hogy aszerint a felperesi nyomásigény kielégítése csak új vezeték építésével valósítható meg.

[10] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Többek között nyilatkozott arra, hogy a működési engedély kérdésével összefüggésben az észlelt hiba kapcsán valamennyi földgázelosztó engedélyes vonatkozásában eljárást indított. Hivatkozott az egységes elektronikus közműnyilvántartásról szóló 324/2013. (VIII.29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 3.§, 5.§, 8/A. §

rendelkezéseire, kiemelve, hogy a közműterkép alapján is látható, hogy a telephely földgázzal ellátott, az ellátását biztosító elosztóvezeték üzemeltetője az alperesi érdekelt, aki így érintett rendszerüzemeltetőnek minősül. A zöldmezős beruházások esetén sem lehet beszélni arról, hogy az adott terület bármely engedélyes működési engedélyében szerepelne. A keresetben hivatkozott Get. 119.§ szerinti jogkövetkezményeket azért nem alkalmazhatta, mert a felperes az eljárás során és a keresetében sem ismerte el az érdekelt érintett rendszerüzemeltetői minőségét. A szakértő sem pótolhatná a felperes azon mulasztását, hogy az alperesi érdekeltet nem volt hajlandó érintett rendszerüzemeltetőként kezelni. Az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. tájékoztatása alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a szükséges kapacitás rendelkezésre áll, amely a kérelem elbírálásának az elsődleges és alapvető feltétele. Az eljárásban a felperes ellentmondásos adatokat adott elő: egyrészt a megjelölt kapacitásigénye rendelkezésre áll, másrészt a megnövekedett 28 bar nyomásigény kielégítésére a minimum 25 bar szállítóvezeteki nyomás sem alkalmas. Az ITM rendelet alapján vizsgálta az engedélyezési nyomás 60 barra való emelésének lehetőségét és állapította meg, hogy annak jogszabályi akadálya nincsen. Az üzemeltető által kiadott nyilatkozat a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) és a 203/1998. (XII.19.) Korm. rendelet alapján megfelel a hatályos műszaki biztonsági előírásoknak. A költségek kérdésével összefüggésben hangsúlyozta, hogy arra a releváns tényre, hogy van-e szabadon vásárolható kapacitás a gazdaságosság vizsgálata nem hat ki. Szakértő igénybevétele szükségtelen volt, mert a célvezetékhez való hozzájárulás tárgyában a szakmai kompetenciája folytán képes volt döntést hozni. A beszerzett nyilatkozatok műszakilag megalapozottak, az üzemeltetők rendelkeznek azzal a szakmai tudással, amire a nyilatkozatot alapították. A határozat 15-16. oldal 2-5 bekezdésében kifejezetten a kapacitás vonatkozásában tett megállapítást, az ezzel ellentétes kereseti érvelés iratellenes. A felperes az eljárás során a nyomás kérdését irreleváns tényezőként kezelte, az alperes pedig a nyomásemelés jogszabályi lehetőségét vizsgálta, nem a műszakit. Emellett a Get. 84.§ (1) bekezdése nem arról szól, hogy egy új igény minden bővítés és átalakítás nélkül azonnal kielégíthető, hanem arról, hogy az együttműködő földgázrendszeren rendelkezésre áll-e megfelelő mértékű szabadon vásárolható kapacitás.

[11] Az alperesi érdekelt a nyilatkozatában ugyancsak a felperes keresetének elutasítását kérte. Rámutatott, hogy a folyamatos gázellátást jelenleg is biztosítja, a Getvhr. 99.§ (1) bekezdés nem az „érintett”, hanem „a földgázelosztót” nevesíti.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[12] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül elsőfokú perköltség perköltséget, továbbá az állam javára 30.000 forint kereseti illetéket.

[13] Döntését a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontjára alapította, figyelemmel a Get. 2. § (1) bekezdés d) pontjára, 3. § 2. és 10. pontjára, 84. § (1) bekezdésére, a Getvhr. 99. §-ára, az ITM rendelet 1. számú melléklet 2.4. pontjára.

[14] Jogvita lényegének összefoglalása szerint abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az alperes jogszerűen utasította-e el a felperes célvezeték létesítéséhez való előzetes hozzájárulás iránti kérelmét azon indokkal, hogy a felperes kérelme a jogszabályi feltételek

hiánya miatt nem megalapozott. Kiemelte, hogy - a felek helyes hivatkozása szerint - a per tárgyát az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálata képezte, így kizárólag azt kellett az eljárásban értékelnie, hogy az alperes a rá irányadó jogszabályi rendelkezéseket betartva döntött-e a felperes kérelméről.

[15] Megállapította, hogy az alperes eljárása kérelemre indult, így – amint arra az alperes arra helytállóan utalt –, a tényállás tisztázási kötelezettsége mellett a felperes által rendelkezésre bocsátott, a kérelme alapját képező bizonyítékok figyelembevételével volt köteles döntenie a kérelemről. Az alperes az eljárás során a felperes részére több tényállást tisztázó végzést bocsátott ki, valamint az alperesi érdekeltet is nyilatkozattételre hívta fel. Vizsgálatának alapját mindenekelőtt az kellett képezze, hogy a felperesi kérelem a Get. 84.§ (1) bekezdés és a Getvhr. 99.§ (1) bekezdés szerinti feltételrendszernek megfelel-e. Az alperes a határozatát arra alapította, hogy a Get. 84.§ (1) bekezdés szerinti szabadon vásárolható kapacitásra vonatkozó feltétel a felperes esetben nem áll fenn, így a további feltételek vizsgálatának a kérelem elbírálása szempontjából relevanciája nem volt, tekintettel arra, hogy a jogszabályi rendelkezés hármas konjunktív feltételt támaszt az előzetes hozzájárulás adása szempontjából, a döntés nem a gazdaságossági indokokra alapított, így az ezt vitató kereseti érveket megalapozatlannak értékelte.

[16] Alaptalannak értékelte a felperes tényállás tisztázási kötelezettség megsértésére vonatkozó állítását, mert az az alperest nem partalan módon, kizárólag az ügy eldöntése szempontjából releváns tények feltárásáig terhelte. Az alperes a felperes kérelmének tárgyában megfelelő szakértelemmel rendelkezik, arra a felperes sem hivatkozott, hogy a jelen per tárgyát képező eljárásokban a szakértő kirendelése szükségszerűen felmerülne. Mindezek miatt az alperesnek nem volt kötelezettsége sem szakértő igénybevételére, sem szemle megtartására, az Ákr. 71.§ (1) bekezdés és Ákr. 68.§ (1) bekezdés rendelkezéseit nem sértette meg. A lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerzett dokumentumok alapján a megelőző eljárásban a felperes kérelméről tudott döntést hozni.

[17] Megállapította, hogy a felperes a kérelme mellékleteként az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. kapacitásnyilatkozatát az alperes részére benyújtotta, amely szerint „a felperesi társaság hosszútávú kapacitásigénye a telephely 1 és telephely 2 összevont kiadási ponton - a gázátadók jelenlegi kiépítettsége mellett, a alperesi érdekelt rendszerén keresztül történő ellátással - rendelkezésre áll”. A közigazgatási iratok között elfekvő, perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. által a felperes részére kiadott 2020. augusztus 11-én kelt kapacitás nyilatkozatot értékelve arra jutott, hogy az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. a felperes „földgáz ellátása célvezetékekkel” tárgyú megkeresésére vonatkozóan a megkeresés tartalma alapján adta nyilatkozatát. Vizsgálta tehát az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. a felperes célvezetéken történő ellátásának lehetőségét, mindez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy önmagában emiatt a célvezetéken történő ellátás lenne a szükségszerű.

[18] A Get. 3.§ 42. pontját és 53. pontját értelmezve arra jutott, hogy – amint arra a felperes helyesen rámutatott a perben – a kapacitás mennyiségi és minőségi kapacitást egyaránt jelent. A szabad kapacitás rendelkezésre állását ugyanakkor az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. kapacitásnyilatkozata mellett az alperesi érdekelt ezirányú nyilatkozata is alátámasztja, miszerint „a felhasználó új gázigényének ellátásához elosztóvezetési fejlesztés nem szükséges, a vásárolt kapacitás iránti igény változatlan, a csatlakozási nyomás módosulás fejlesztés nélkül biztosítható, műszaki beruházás nélkül megvalósítható”. Mindezen nyilatkozatok cáfolják a Get. 84.§ (1) bekezdésben a célvezeték létesítésére vonatkozó előzetes hozzájárulás megadásához szükséges feltétel fennállását, azt, hogy az együttműködő földgázrendszeren nincs szabad vásárolható kapacitás. Emiatt a jogszabály által megkövetelt tényállás teljessége (a hármas konjunktív feltétel fennállása)

nem teljesül ahhoz, hogy a felperes kérelmének eleget téve az alperes a célvezeték létesítéséhez az előzetes hozzájárulást megadhassa.

[19] Az alperesi érdekelt eljárásban betöltött szerepével kapcsolatos kereseti érvekre kiemelte, hogy a fennálló tényhelyzettől nem lehetett eltekinteni, függetlenül attól, hogy az mit jelent a működési engedély szempontjából. A tényhelyzet pedig az, hogy az alperesi érdekelt nem vitatottan ellátja a felperest gázzal, amelyet alátámaszt a felperes ezirányú nyilatkozata, valamint az is, hogy az alperes által felhívott E-Közmű rendszerben is az szerepel, hogy az ellátást biztosító elosztóvezeték üzemeltetője az alperesi érdekelt. Mindezek alapján az alperes megalapozottan hívta fel a felperest a megelőző eljárásban több alkalommal arra, hogy az alperesi érdekelt nyilatkozatát szerezze be és azt az alperes részére csatolja. Az alperesi érdekelt alappal utalt arra is, hogy a 2013. évben lezajlott eljárásban a felperes az érdekelt szerepét nem tette vitássá.

[20] Alaptalannak értékelte a felperes azon kereseti hivatkozását, miszerint az alperes az ismételt felhívásában már nem jelölte meg a Getvhr. 99.§ (1) bekezdésében foglaltakat. Ezzel szemben a közigazgatási iratok között elfekvő valamennyi alperesi tényállást tisztázó végzés (a 2020. október 14-én kelt alperesi tényállást tisztázó végzés száma 1., a 2020. december 15-én kelt alperesi tényállást tisztázó végzés száma 2, valamint a 2021. április 13-án kelt alperesi tényállást tisztázó végzés száma 3 számú végzés) egyaránt tartalmazza a Getvhr. 99.§-ra való hivatkozást, ekképpen az alperes egyértelműen megjelölte az eljárásban relevanciával bíró jogszabályi rendelkezést.

[21] Megállapította, hogy az alperesi érdekelt 2021. január 22. napján kelt tájékoztatásában szereplő földgázellátó rendszer fejlesztésének szükségességére tett utalást sem lehet akképpen értelmezni, hogy az egyenlő lenne a célvezeték kiépítésének szükségességével, ezért az úgyszintén nem támasztja alá a felperes kérelmének megalapozottságát. Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a gazdaságossági feltétel nem a felperes szempontjából, hanem – ahogyan azt a Get. 84.§ (1) bekezdése tartalmazza –, rendszerszinten vehető figyelembe. Hozzáteve, hogy annak kizárólag abban az esetben van relevanciája, amennyiben az együttműködő földgázrendszeren szabadon vásárolható kapacitás nincsen. Amennyiben a földgázszolgáltató kötelezettséget vállal arra, hogy a felperesi igényeknek megfelelően (az adott esetben szükségszerűen elvégzendő fejlesztést követően) a felperesi igényt kielégítő mennyiségű és minőségű szolgáltatást nyújt, utóbb azonban ezen vállalt kötelezettségének nem tud eleget tenni, úgy a felperes az erre vonatkozó kifogását külön eljárásban (például az alperes részére benyújtandó, erre vonatkozó panaszában, vagy polgári úton) tudja érvényesíteni. Ezt meghaladóan a felperes azon aggályainak vizsgálata, miszerint – fejlesztés hiányában – a földgázszolgáltató nem lesz képes a meglévő vezetéken a kért kapacitás igényelt nyomással való biztosítására, a per tárgyán túlterjeszkedik. Az alperesnek kizárólag a perben támadott határozat alapját képező felperesi kérelemről kellett döntenie, vizsgálata tárgyát nem képezhette, hogy a felperes korábbi keresete folytán az alperes a visszavont határozat száma. számú határozata visszavonásával a tényállás további tisztázását látta szükségesnek, ugyanis erre a Kp. 83.§ (1) bekezdése alapján lehetősége volt. Emiatt a peres eljárásban nem találta relevánsnak az alperesi érdekelt felperes korábbi, 2013. évi kérelmére adott válaszlevelében rögzített infrastruktúra-fejlesztésre vonatkozó álláspontját sem. Megjegyezte, hogy ezen nyilatkozatban is azt rögzítette az alperesi érdekelt, miszerint az „gázelosztó hálózaton a felperesi társaság többletigényének kiszolgálására alkalmas szabad kapacitással” rendelkezik.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[22] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítéletét megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság az alperes támadott határozat száma számú határozatát a Kp.89. § (1) bekezdés a) pontja alapján semmisítse meg, vagy helyezze hatályon kívül, és a Kp. 89.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az alperest utasítsa új eljárásra, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte, míg az alperest a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3.§ (2) és (5) bekezdései szerint számítandó, általános forgalmi adóval növelt első és másodfokú perköltségben kérte marasztalni.

[23] Állítása szerint az ítélet Kp. 78.§ (2)-(4) bekezdését, 79.§ (1) bekezdését, 86.§ (1) és (4) bekezdését, a MEKHTv. 5/F.§ (5) bekezdését, továbbá a Get. 84.§ (1) bekezdését, 14.§ (1a) bekezdését, 3.§ 41. pontját, a Getvhr. 99.§-át, és az Irányelvet sérti, jogszabálysértő.

[24] Kiemelte, hogy a Get. 84.§ (1) bekezdése értelmezése körében az elsőfokú bíróság helytállóan osztotta álláspontját, miszerint a Get. 3.§ 41. pontjával egyezően a 84.§ (1) bekezdése szerinti „szabad kapacitás” nem csupán mennyiségi, hanem az adott vezeték nyomásigényre vonatkozó (műszaki) megfelelést is jelenti.

[25] Az elsőfokú bíróság súlyosan tény és iratellenesen jutott arra a következtetésre, hogy az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. kapacitásnyilatkozata és az alperesi érdekelt nyilatkozata is azt támasztaná alá, hogy a megnövekedett nyomásigény az elosztóvezeték (műszaki) fejlesztése nélkül is teljesíthető. Az ítélet egyáltalán nem adja indokát annak, hogy miért nem vette figyelembe azt, hogy az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. nyilatkozata éppen a műszaki fejlesztést írja elő a megnövekedett nyomásigény körében, amelyre értébecslést is tartalmazott.

[26] Nem foglalkozott továbbá az ítélet azzal sem, hogy az alperesi érdekelt tájékoztatása a Getvhr. 99.§-ában foglaltak ellenére a műszaki megfelelést nem igazolja, csupán a saját korábbi álláspontjával szembe menve állítja azt, hogy műszaki fejlesztés nélkül is lehet engedélyeztetni az érintett elosztóvezeték a nagynyomásra. Nem tér ki az ítélet arra sem, hogy önmagában az alperesi érdekelt nyilatkozatát a MEKHTv. 5/F.§-a alapján további bizonyíték nélkül elfogadni nem lehetett volna a műszaki megfelelésség körében. Rögzítette, hogy az eljárásban az alperesnek kizárólag az érintett határozat alapjául szolgáló felperesi kérelemről kellett döntenie, így az elsőfokú bíróság [az Ákr. 62.§ (1) bekezdése körében írt saját értelmezésével szemben] irrelevánsnak tartotta az alperesi érdekelt 2013-i infrastruktúra fejlesztésére vonatkozó álláspontját (F/6), majd a Get. 84.§ (1) bekezdésére vonatkozó álláspontjától is eltérve utalt arra, hogy már ott is azt nyilatkozta, hogy megfelelő (mennyiségi) szabad kapacitással rendelkezik. Ez tény és iratellenes, továbbá jogszabálysértő módon való félreértelmezése az alperesi érdekelt korábbi nyilatkozatának.

[27] Azon hivatkozásra, miszerint az alperesi érdekelt az adott területre vonatkozó engedély hiányában a Getvhr. 99.§-a szerinti nyilatkozatot nem jogosult megadni, az elsőfokú bíróság mindössze akként foglalt állást, hogy függetlenül a működési engedélytől, a fennálló tényhelyzettől nem lehet eltekinteni.

[28] A Get. a célvezeték létesítéséhez alapvetően azt az érdemi anyagi feltételt támasztja, hogy (i) a kérdéses célvezetékkel ellátni kíván fogyasztási igény a telephelyen fizikai kapcsolatban álló már létező elosztói vagy szállító vezetékeken ne legyen kielégíthető, és ha nincs ilyen fizikai kapcsolat akkor (ii) az új célvezeték létesítése és üzemben tartása rendszerszinten gazdaságosabb legyen, mint a már létező szállítói, elosztói hálózat felfejlesztése arra szintre, ami már alkalmassá tenné az új igény kielégítésére. Ennek az

anyagi feltételrendszernek az eljárási érvényesülését pedig a Getvhr. 99.§-a képezi le oly módon, hogy pontosan meghatározza, hogy mely gázipari szereplő, milyen tartalmú nyilatkozatát kell beszereznie a kérelmező felhasználónak, hogy ez alapján az alperes a célvezeték ügyében döntést hozhasson.

[29] Mivel az alperes az alperesi érdekelt 2021. január 22-án kelt nyilatkozatára alapítottan tagadta meg a hozzájárulását a célvezeték létesítéshez, alapvető jelentősége van alperesi érdekelt szerepének az alap eljárásban, amelyet következetesen vitatott: a státusza az alapeljárásban [Get. 14.§ (1a) bekezdés, Getvhr. 99.§ (1) és (5) bekezdés, Irányelv] a jogi szabályozás alapján vitatott volt, és nem vitatott tény volt, hogy az alperesi érdekelt elosztói státuszát megalapozó működési engedélyében nem szerepel a célvezetékkel érintett telephely, így a Getvhr. 99.§ (1) alkalmazásában nem is minősülhet olyan elosztói engedélyesnek, az alperesi határozat jogszerűségének előkérdése kellett volna, hogy legyen az alperesi érdekelt elosztói engedélyes státuszának tisztázása. Ennek a jogi kérdésnek az eldöntése nem csak a kereseti kérelemhez való kötöttség okán nem lett volna elkerülhető az elsőfokú eljárásban, hanem azért sem, mert a Getvhr. 99.§ (1) és (5) bekezdése egyértelműen írja elő, hogy a felhasználónak vagy a polgári jog általános szabályai szerint meghatalmazott képviselőjének a szállítási rendszerüzemeltetőt, illetve a földgázelosztót kell megkeresnie. A Getvhr. 99.§ egy zárt és szigorúan szabályozott eljárási folyamatot ír elő a célvezeték engedélyezése körében. Az elsőfokú bíróság ezt, az alperes határozatának jogszerűsége szempontjából alapvető jogi relevanciával bíró tény nem vizsgálta, arról ítéleti hatállyal döntést sem hozott. Az ítélet [37] pontja ugyan foglalkozik az alperesi érdekelt elosztói engedélyes státuszával, de annak a közigazgatási határozat jogszerűségében betöltött szerepére semmilyen megállapítást nem tett, pusztán rögzítette azon álláspontját az elsőfokú bíróság, hogy nem hagyhatja figyelmen kívül azt a feltételezett tényhelyzetet, hogy őt az alperesi érdekelt látja el gázzal, de nem tulajdonított jelentőséget az alperesi érdekelt jogi státuszát meghatározó kritériumoknak [Get. 14.§ (1a) bekezdés]. A „tényhelyzetre” történt ítéleti megállapítások sem tekinthetők helytállónak, ugyanis nem az alperesi érdekelt látja el közvetlenül gázzal, hanem egy harmadik, független gázkereskedő. Az elosztási díjat ezen felektől független kereskedő szedi be és számol el az alperesi érdekelttel: tehát ez alapján semmilyen közvetlen jogviszony nem áll fenn a két fél között. Ezt támasztja alá, hogy közte és az alperesi érdekelt között csatlakozási szerződés nem került aláírásra, között a Get. fogalomrendszerében az fogyasztói/elosztói viszony szempontjából jogilag relevánsak minősített jogi viszony egyike sem teljesül. A közigazgatási határozat eljárási feltételeknek való megfelelése körében lefolytatandó formál jogi vizsgálat pedig nem helyettesíthető a fennálló tényhelyzetre vonatkozó bírói megállapítással, a „fennálló tényhelyzet” megállapítása önmagában hordozza a kétséges eredetű és minősítésű tények jogi tényné váló avanszását, amivel a közigazgatás jogszerű működésének elve sérül, hiszen egy közigazgatási eljárás során az ügyfelek jogait alakító döntés kizárólag az irányadó eljárási szabályok által megkövetelt feltételek között történhet csak. Ezt igazolja Irányelv, annak 38. cikke is, amelyre az alperes és az elsőfokú bíróság is hivatkozott. Nyilvánvaló, hogy az illetékes hatóság által az adott területre kiadott működési engedéllyel rendelkező gázipari szereplő bevonása az engedélyezésbe megfelel az Irányelv által támasztott objektív és transzparencia követelményeknek.

[30] Indítványozta Pp. 126.§ (1) bekezdése és 130.§ alapján, hogy a Fővárosi Ítéltábla függessze fel az eljárást és forduljon az Euróai Unió Bírósághoz előzetes döntéshozatal céljából a fellebbezés 12. oldalán megfogalmazott értelmezési kérdéssel.

[31] Az alperes eljárása azért is jogszabálysértő volt, mert teljes mértékben és bevallottan félreértelmezte a Get. 84.§ szerinti „szabad kapacitás” fogalmát és határozatát kifejezetten, illetve kizárólag a mennyiségi kapacitás meglétére alapozta, s ezt az elsőfokú bíróság tévesen értékelte jogszerűnek. A szabad kapacitás viszont nemcsak a teljes

gázmennyiség leszállítására való képességet jelenti, hanem azt is, hogy az adott mennyiséget milyen nyomással képesek a hálózat a fogyasztónak átadni. Ez egy olyan műszaki adottság, amelynek 100%-os biztosítása nélkül a tervezett beruházás előkészítését sem tudja megkezdeni. Jogsértő az ítélet tehát, mert nem értékelte azt, hogy az alperes a határozatában és az azt megelőző eljárásban egyáltalán nem vizsgálta a nyomásigény szempontjából a gázátadó állomás és az érintett elosztóvezeték megfelelőségét: így a Get. 84.§ (1) bekezdés és a Getvhr. 99.§-ában foglaltak körében az alperes sem az ágazati jogszabályokban, sem pedig az Ákr. 62.§-ban foglalt tényállásfelderítési kötelezettségének nem tett eleget. Kifejezetten iratellenesen állapította meg az egyéb okok között az alperes és ekként az elsőfokú bíróság is, hogy műszaki fejlesztés nem szükséges. Az ítélet pusztán az alperesi érdekelt nyilatkozata alapján állapította meg, hogy az elosztóvezeték műszakilag megfelelő a magasabb nyomás kiszolgálásához, annak ellenére, hogy a pusztá nyilatkozat a MEKHtv. 5/F.§ (5) bekezdése alapján kifejezetten nem pótolja a műszaki kérdések bizonyítását. Az elsőfokú bíróságot a Kp. 78.§ (2) bekezdése, 79.§ (1) bekezdése, és az alperesi hatóságot az Ákr. 62.§ és 71.§ (5) bekezdése alapján terhelő tényállás-tisztázási kötelezettség az elosztóvezeték megfelelősége körében az általa a közigazgatási eljárás és a közigazgatási peres eljárás részévé tett okiratok (F/6., F/8. stb.), hivatkozások (alperesi érdekelt minőségbiztosítási rendszerének megnem-felelés) ellentmondásossága alapján azt igényelték volna, hogy bizonyítási eljárást folytasson le az alperes, amelyet az elsőfokú bíróság is pótolhatott volna. Az elsőfokú bíróság kapacitásfogalom alperestől eltérő értelmezése folytán, s annak ellenére nem folytatta le a hiányzó, alperes által elmulasztott nyomás-megfelelőségi vizsgálatot vagy ehelyett az alperesi határozat hatályon kívül helyezésével orvosolhatta volna azt, utasítva az alperest a nyomásigény vizsgálatára.

[32] Az alperesi érdekelt nyilatkozatának jogellenes értelmezése [Getvhr. 99.§ (3) bekezdés]. Az alperesi érdekelt a korábbi nyilatkozatától (F/6.) eltérve a 2021. január 22-i tájékoztatásában ellentmondás van, ezt a fenti ellentmondást viszont az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta és ítéletét a MEKHtv. 5/F.§ (5) bekezdésébe is ütköztetve, kizárólag az alperesi érdekelt nyilatkozatának fent idézett részére alapozta. Az ítélet tény- és tényellenes megállapításon alapul, hiszen tényszerűen nem igaz, hogy az igényelt 60 bar nyomást a hálózat minden további fejlesztés nélkül teljesíteni tudja. Ezt a tényt, maga az alperesi érdekelti nyilatkozat is rögzíti ezért érthetetlen, hogy az elsőfokú bíróság miért ragadta ki ezt a tételmondatot a szöveggörnyezetéből, az ítélet a Getvhr. 99.§ (3) bekezdésébe is ütközik. Az elsőfokú bíróság nem elégedhetett volna meg annak formális deklarálásával, hogy az alapeljárásban rendelkezésre állt egy olyan nyilatkozat, amely pro forma kijelenti, hogy a felhasználó gázigényének kielégítéséhez szükséges infrastruktúra a helyszínen már rendelkezésre, elosztói nyilatkozat a Getvhr 99.§-ába foglalt valamennyi formai feltételnek megfelelősége nem került vizsgálatra. Törvényszék ezen érvelése teljes mértékben jogszabályellenes, mert a Getvhr 99.§ (3) bekezdése kifejezetten előírja a nyilatkozatban vállaltak igazolását (nem engedve teret a későbbi bizonytalanságnak), de teljességgel szembe megy a Get. 84.§ (1) bekezdésében foglalt rendszerszintű gazdaságossági kritériummal is. A Get 84.§ és a Getvhr 99.§ [együtt a MEKHtv. 5/F.§ (5) bekezdésével] teljesen egyértelmű helyzetet teremt tekintetben, hogy az érintett hálózati engedélyesek nyilatkoztatása a valós (fizikailag igazolható) műszaki adottságok feltérképezésére szolgál, hogy azok ismeretében lehessen dönten a lehetséges alternatív fejlesztések rendszerszintű gazdaságosságának összevetéséről.

[33] Hivatkozva az Irányelvnek a hálózatfejlesztés körében elismert gazdaságosság szempontjára, a rendszerszintű gazdaságosság kizárólag a hálózati engedélyesek szempontjából értékelhető, s amennyiben a Fővárosi Ítéltábla álláspontja arra hajlana, hogy a rendszerszintű gazdaságosság kizárólag a hálózati engedélyesek szempontjából értékelhető,

ügy előzetes döntéshozatal céljából további értelmezési kérdéseket fogalmazott meg (fellebbezés 16. oldal).

[34] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperesnek a vonatkozó IM rendelet alapján perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Megítélése szerint a felperes nem támasztotta alá azt, hogy az ítélet a Get. 84.§ (1) bekezdésébe vagy a Vhr. 99.§ rendelkezéseibe ütköznék. A felperes állításával ellentétben a határozat 16. oldalának első öt bekezdése – a részletes indokolást követően – egy összefoglaló indokolást is tartalmaz a releváns megállapításokkal, melyre figyelemmel kérelme elutasításra került: az eljárás során ugyanis megállapította, hogy az alperesi érdekelt az eljárásban érintett rendszerüzemeltető, bár a felperes ezt az eljárás során folyamatosan vitatta, és ebből eredően a Vhr. 99. § (1)-(3) bekezdése szerinti formai és tartalmi követelményeknek maradéktalanul megfelelő nyilatkozatot többszöri felszólításra sem szerzte be. A peresített határozata nemcsak az alperesi érdekelt nyilatkozatán, hanem az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. nyilatkozatán is alapult. Az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. nyilatkozatában foglaltakat a felperes sem a közigazgatási eljárásban, sem az elsőfokú bírósági eljárásban nem vitatta, azt elfogadta. Ezáltal nem vitatható az a tény, amit az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. nyilatkozatában rögzített, hogy a meglévő telephely 2 gázátadó állomásról is biztosítható a felperes igénye, továbbá a szükséges szabad kapacitás rendelkezésre áll az együttműködő földgázrendszeren.

[35] A Get. 84.§ (1) bekezdése arra helyezi a hangsúlyt, hogy az együttműködő földgázrendszeren már rendelkezésre álló kapacitások mellé párhuzamosan ne fejlesszenek további célvezetéki kapacitásokat. Csak abban az esetben lehet új rendszerelem beépítését (célvezeték) engedélyezni, ha a már meglévő rendszerelemek (szállító és elosztóvezeték = együttműködő földgázrendszer) a megnövekedett kapacitásigények kielégítésére nem elégségesek.

[36] A Getvhr. 99.§ (1)-(2) bekezdéseit a felperes értelmezi helytelenül, amikor azt állítja, hogy csak „az adott területre hivatalos működési engedéllyel rendelkező hálózati engedélyes vállalkozástól követelheti meg” a nyilatkozatot. Egyrészt nem ezt tartalmazzák a jogszabályi rendelkezések, másrészt, ha így járna el, akkor az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. kapacitás nyilatkozatát sem vehetné figyelembe az eljárása során, bármely célvezeték létesítése esetén ellehetetlenülne az eljárás, mert nem lehetne mihez csatlakoztatni.

[37] A felperes keresetében nem hivatkozott az Irányelv megsértésében megnyilvánuló jogszabálysértésre, melyre figyelemmel azt a fellebbezésében már nem teheti meg. Az elsőfokú bíróság kereset (jogsérelmi állítás) hiányában nem vizsgálta az Irányelv megsértését, így e körben nem vizsgálható felül az elsőfokú ítélet. Ugyanakkor megállapítható, hogy a célvezeték létesítéséhez való hozzájárulás részletszabályait a nemzeti jog, nevezetesen a Get. és a Getvhr szabályozza, amely rendelkezéseknek megfelelő és kellő indokolással ellátott ítéletet hozott az elsőfokú bíróság, így az Irányelv sérelme nem következett be, ezért indítványozta az előzetes döntéshozatali eljárás megindítására irányuló kezdeményezések elutasítását.

[38] Az alperesi érdekelt szerepét illetően az ítélet [37] pontja részletes indokolást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy nyilatkozata miért releváns, miért kell figyelembe venni a kérelem elbírálása során. Jogszerűen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a döntésében nem tekintett el a valós, senki által nem vitatott tényhelyzettől.

[39] Alapjaiban téves a felperes által megfogalmazott felvetés, mely szerint csak az az elosztói engedélyes lehet érdekelt rendszerüzemeltető a célvezeték létesítéshez való előzetes

hozzájárulás iránti kérelemre induló eljárásban, akivel a felhasználó szerződéses jogviszonyban (csatlakozási és elosztóhálózat-használati szerződések) áll és a működési engedélyében szerepel az érintett felhasználási hely. Ez a megközelítés az idézett jogszabályokból nem vezethető le.

[40] Okszerűen jutott arra az eljárása során, hogy az alperesi érdekelt a Getvhr. 99.§ (1)-(3) bekezdései szerinti érintett rendszerüzemeltető a Gt. 84.§ (1) bekezdésének megfelelően – függetlenül attól, hogy a telephely helyrajzi száma terület nem szerepel a működési engedélyében –, így a kérelem elbírálásához szükséges az ő nyilatkozatának beszerzése is. Az elsőfokú bíróság helyesen és a jogszabályoknak megfelelően járt el ezen álláspontja elfogadásával.

[41] A felperes állításával ellentétben, nem vitathatóan nem áll fenn a Get. 84.§ (1) bekezdésben meghatározott három együttes feltétel, mivel van szabad kapacitás. A támadott ítélet a felperes véleményével ellentétben helyesen és jogszerűen állapította meg, hogy a perbeli ügyben a Get. 84.§ (1) bekezdése szerinti szabad kapacitás rendelkezésre áll, függetlenül attól az ítéletbéli általánosságban tett megjegyzéstől, hogy a „kapacitás minőségi és mennyiségi kapacitást egyaránt jelent”. A fentieket meghaladóan a Get. 84.§ (1) bekezdése csak szabad kapacitásról szól, abban minőségi és mennyiségi kapacitás megkülönböztetésre nincs utalás.

[42] Nem ütközik az ítélet a MEKHtv. 5/F. § (5) bekezdésébe sem, melyet a felperes szintén félreértelmez. A MEKHtv. hivatkozott rendelkezése a bizonyítéknak az ügyfél saját nyilatkozatával történő pótlását zárja ki. A perbeli esetben az ügyfél a felperes volt és nem az alperesi érdekelt, sem az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt.

[43] Kiemelte, hogy az elsőfokú eljárás során megtartott tárgyaláson feltett azon bírói kérdésre, hogy felperes vitatja-e, hogy van szabad kapacitás, felperes azt válaszolta, hogy az perben nem álló földgázszállító társaság Zrt. nyilatkozatára tekintettel nem. Mindezek után a fellebbezésében kifejtettek már nem bírnak relevanciával, miután a célvezetékhez történő hozzájárulás azon törvényi feltétele, hogy nincs szabad kapacitás nem vitathatóan, nem áll fenn.

[44] Az alperesi érdekelt a másodfokú eljárásban tartott tárgyaláson – csatlakozva az alpereshez – az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Vitatta a fellebbezésre, hogy közte és a felperes között ne lenne kapcsolat és hogy csak a földgázkereskedővel fennálló jogviszonynak lenne relevanciája a kérelmezés szempontjából.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[45] A fellebbezés az alábbiakban kifejtettek szerint érdemben alapos.

[46] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson elbírálva.

[47] A Getvhr. 99. § értelmében:

(1) A felhasználó vagy a polgári jog általános szabályai szerint meghatalmazott képviselője írásbeli megkeresésére a szállítási rendszerüzemeltető, illetve a földgázelosztó nyilatkozik arra vonatkozóan, hogy a felhasználó

a) földgázzal ellátott-e,

b) korábban kiépült-e az ellátását lehetővé tevő szállító- vagy elosztóvezeték, és

c) annak létrehozására vonatkozó csatlakozási megállapodással, vagy a felhasználóhoz már kiépített felhasználási helyre a felhasználói igényeknek megfelelő szabad kapacitással az érintett engedélyes rendelkezik-e.

(3) Ha a szállítási rendszerüzemeltető vagy a földgázelosztó az (1) bekezdésben foglalt megkeresésre úgy nyilatkozik, hogy a megfelelő szállítói, illetve elosztói kapacitás már rendelkezésére áll, a nyilatkozat kiadásával egyidejűleg a felhasználónak vagy megbízottjának köteles azt igazolni, egyidejűleg bemutatni a kapacitás igénybevételével kapcsolatos, a felhasználó által fizetendő díjakat, költségeket is.

(4) A célvezetéknek szállító- vagy elosztóvezetékre történő rácsatlakozásáért fizetendő hozzájárulás nem haladhatja meg a beruházás szükséges és igazolt költségét.

(5) Az érintett engedélyes köteles az (1)-(3) bekezdésben meghatározott nyilatkozatokat és igazolásokat a felhasználónak vagy a megbízásából eljáró beruházónak az (1) bekezdés szerinti megkeresésére a kézhezvételtől számított 30 napon belül kiadni. Ha a földgázigénybejelentés nem tartalmaz elegendő információt az (1) és (3) bekezdésben meghatározott nyilatkozat, illetve igazolás megadásához, úgy az engedélyes a hiányzó adatokat bekéri a felhasználótól. A hiánypótlás időtartamával az engedélyes nyilatkozat, illetve igazolás kiadási határideje meghosszabbodik.

(6) Ha az engedélyes az (5) bekezdés szerinti megkeresésre nem válaszol vagy az (1)-(3) bekezdésben meghatározott nyilatkozatokat és igazolásokat az előírt tartalommal határidőben nem adja ki, a Hivatal az engedélyessel szemben a GET 119. §-ában meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazza. Az engedélyes nyilatkozata hiányában a Hivatal úgy tekinti, hogy az engedélyes nem rendelkezik szabad kapacitással. Az így engedélyezett célvezeték esetén, az ebből származó, az engedélyesnél keletkező pénzügyi és jogkövetkezmények az engedélyest terhelik.

(7) A felhasználó vagy képviselője az (1)-(3) bekezdésben meghatározott nyilatkozatokat és igazolásokat, valamint a célvezeték részletes műszaki leírását a létesítéshez szükséges előzetes hozzájárulás iránti kérelem mellékleteként köteles a Hivatalhoz benyújtani.

(8) A Hivatal a kérelem elbírálásakor köteles a célvezeték létesítésének a rendszerszintű költségekre kifejtett hatását a rendszerüzemeltetők korábbi fejlesztéseinek alapjául szolgáló igényfelmérések, továbbá fejlesztési tervek figyelembevételével megállapítani.

[48] A felperes, mint felhasználó a Get. 84. § (1) bekezdése szerinti előzetes hozzájárulás megadására irányuló eljárást kezdeményezett az alperesnél. Az eljárás kérelemre induló eljárás volt, az eljárás során az alperes a felperest kérelmezőként kezelte.

[49] A Get. 129. § (2) bekezdése alapján az alperesnek a Get. tárgyi hatálya alá tartozó eljárásaiban az Ákr. a Get. és a MEKHtv-ben meghatározott eltérésekkel és kiegészítésekkel alkalmazandó, ekként az Ákr. kérelemre induló eljárásokra vonatkozó szabályai is.

[50] Kifejezetten a kérelemre induló eljárás kérdését illetően a MEKHtv. 5/D. § (5) bekezdésében elismeri a hiányos kérelem vonatkozásában a többszöri hiánypótlás kiadásának

lehetőségét, szemben az Ákr. 44. §-ával, amelynek korlátját a törvényalkotó a hiánypótlásra maximálisan adható határidő-keret megállapításával szabta meg.

[51] A Get. szerinti célvezeték létesítéséhez kapcsolódó eljárás szabályait a Getvhr. 99. §-a tartalmazza. A kérelemre induló eljárásban a kérelmezőnek (felhasználó vagy képviselője) a Getvhr. 99. § (1) bekezdésére figyelemmel a „szállítási rendszerüzemeltető, illetve a földgázelosztó” nyilatkozatát kell beszereznie és csatolnia, figyelemmel a Getvhr. 99. § (7) bekezdésére. A kérelmező, aki tulajdonképpen a majdani felhasználó az új célvezetéken keresztül biztosítandó gáz-kapacitásra nézve, jogi védelemmel felruházott a Getvhr. 99. § egyes rendelkezései által: a szállítási rendszerüzemeltetővel, illetve a földgázelosztóval szemben ugyanis az alperes a Getvhr. 99. § (6) bekezdése alapján, a Get. 119. §-a szerinti szankciókat alkalmazza (mérlegelés nélkül), és ha nyilatkozat nem áll elő (akár az alperes fellépése ellenére sem), úgy célvezeték akár a Get. 84. § (1) bekezdése szerinti egyes kizáró feltételek megléte ellenére is engedélyezhető, s az ebből az engedélyezésből származó, az engedélyesnél keletkező pénzügyi és jogkövetkezmények az engedélyest terhelik. A „szállítási rendszerüzemeltető, illetve a földgázelosztó” nyilatkozatán túlmenően a kérelmezőnek szükséges a célvezeték részletes műszaki leírását a létesítéshez szükséges előzetes hozzájárulás iránti kérelem mellékleteként az alpereshez benyújtania annak érdekében, hogy a célvezeték létesítésének a rendszerszintű költségekre kifejtett hatását érdemben mérlegelni tudja. Az érintett kérelemre induló eljárás komplex feltételrendszerét határozza meg a Getvhr. 99. §-a akként és annak érdekében, hogy a kérelmezési eljárásban érintett „szállítási rendszerüzemeltető, illetve a földgázelosztó” oldalán felmerülő, az együttműködési kötelezettség sérelméből fakadó pénzügyi és jogkövetkezmények kérdését objektív módon rendezi, védve a kérelmet előterjesztő pénzügyi és jogi érdekeit is. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Getvhr. 99. §-a célvezetéki előzetes hozzájárulási (quasi engedélyezési) eljárása olyan összetett, pénzügyi és jogkövetkezményi következményeket (felelősségi kérdéseket) előre rendező jogszabályi előírás-rendszer, amely feltétlen érvényesülést kíván. Ennek érdekében a szabályokat nem lehet megfelelően vagy megfelelő eltéréssel alkalmazni, még a kérelemre induló hatósági eljárásra irányadó alapelvei rendelkezésekre hivatkozással sem: azoknak legfeljebb a tisztán eljárásjogi rendelkezések mikénti alkalmazása során lehet olyan érvényesülést biztosítani, ami garantálja az alapelveken keresztül megjelenő alkotmányos szabályok (pl. tisztességes és észszerű határidőn belüli hatósági eljárás, indokolt döntés). Ugyanakkor a Get. végrehajtását jelentő, a Getvhr.-ben megfogalmazott anyagi jogi vagy ilyen jellegű rendelkezések feltétlen érvényesülést kívánnak a jogalkotó által szabott jogi rend hatályosulása érdekében, az eltérések megengedése kontra legem eljárást jelentene.

[52] A felperes a kereseti jogsérelmi állításai között szerepelt az az állítás, hogy a Getvhr. 99. §-ának szabályait nem megfelelően alkalmazta az alperes, s többek között hiányolta a Getvhr. 99. § (6) bekezdése alapján az alperes fellépésének elmaradását, így a perben releváns és eldöntendő kérdéssé vált, hogy e szakasz alkalmazásához a jogszabályi előfeltételek teljesültek-e, annak esetleges elmaradása esetére annak tisztázása, hogy ha nem érvényre juttatható, akkor az kinek az eljárásával függ össze, felmerült-e a szabályozás alkalmazását gátló körülmény és annak elhárítására vonatkozó megoldás, válasz.

[53] A perrel támadott alperesi határozat kifejezetten kitért a Getvhr. 99. §-a szerinti eljárásrend sérelmére. Helytállóan ismerte fel az alperes a felperes nyilatkozatait, azok tartalma alapján, hogy a felperes az alperesi érdekeltnek a fennálló rendszerüzemeltetői mivoltát vitató álláspontja van, ami a kérelemre induló eljárást folyamatosan végig kísérté.

[54] A felperes, mint kérelmező és létesíteni kívánt célvezetéken majdani felhasználó okszerűen vetette fel azt a Getvhr. szerinti szabályozás alapján, hogy kitől kérhet és kell kérni a szükséges nyilatkozatot. Miután a Getvhr. 99.§ komplex szabályozása jogi és pénzügyi

következményeket is rendez, szükséges, hogy a kérelmező tisztában legyen azzal, hogy kit kell annak alkalmazásában „szállítási rendszerüzemeltető, illetve a földgázelosztó”-nak tekintenie. Ehhez kapcsolódóan vetette fel okszerűen, a szabályozott tevékenységekre figyelemmel, hogy ki tekinthető és tekintendő olyan rendszerüzemeltetőnek, akinek a nyilatkozata releváns. Az alperes helyesen ismerte fel a kérdés relevanciáját és vizsgálta a felperesi felvetésre az alperesi érdekeltnek a működési engedélyét telephely helyrajzi száma terület vonatkozásában, figyelemmel a Get. 14.§ (1a) pont utolsó bekezdésére. E kérdést az alperes már a korábbi, visszavont határozatának meghozatalára vezető eljárásban vizsgálta, a visszavont határozat száma számú (visszavont határozat ügyiratszama) határozatában is rögzítette (5. oldal), illetve megelőzően pedig a 2020. október 14-én kelt alperesi tényállást tisztázó végzés száma 1 iktatószámú végzésében, majd 2020. december 15-én kelt alperesi tényállást tisztázó végzés száma 2 végzésében is tájékoztatta a felperest az egyértelmű felhívása révén arról, hogy az alperesi érdekelt a Get. 14.§ (1a) pont utolsó bekezdése ellenére olyan rendszerüzemeltető, akinek a nyilatkozatát a Getvhr. 99. §-a szerinti kérelemre indult eljárásban be kell szereznie és csatolnia kell. Lényeges, hogy a Get. 14.§ (1a) pont utolsó bekezdése szerinti feltétel rendezése érdekében az alperes 2021 februárjában valamennyi földgázelosztói engedélyes kapcsán átfogó hatósági ellenőrzést indított, s ennek keretében az alperesi érdekeltet is kötelezte megkeresés ügyszámú ügyszámú, 2021. február 16-án kelt hatósági ellenőrzéssel kapcsolatos megkeresésében a földgázelosztási engedélyében rögzített működési terület helyességének és teljességének felülvizsgálatára 2021. augusztus 31-i határidővel. A működési engedélyt az alperes adja ki, így felelős szervként a felperes felé kibocsátott felhívásai által megerősített azon jogi ténykérdés, miszerint az alperesi érdekelt nemcsak tényleges rendszerüzemeltető, hanem a Get. 14.§ (1a) pont utolsó bekezdését érintő hiányosság ellenére a Getvhr. 99. § (1) bekezdése alkalmazásában is olyan rendszerüzemeltető, akitől szükséges a célvezetési előzetes hozzájárulást célzó eljárásban szükséges nyilatkozat csatolása, a felperes által nem vitatható, mivel a működési engedélyezési eljárásnak sem lenne ügyfele, sem perindítási jog nem illelné, sem keresetöségi joga sem állna fenn a működési engedéllyel, módosításával összefüggésben. Az, hogy a felperes ennek ellenére vitatja az alperesi érdekeltnek a kérelmére indult eljárásban a jogszabályi rendelkezések és az alperes, mint engedélyező hatóság döntési jogköréből fakadó szerepét, nemcsak céltalan, hanem a kérelemre indult eljárásban terhére is esik, amennyiben a jogszabályi feltételeket emiatt nem teljesíti. Az elsőfokú bíróság csak a kifejtettek, az alperesi nyilatkozat jelentősége mellett tulajdoníthatott jelentőséget a tényhelyzetnek, annak csak a fentebb közölt jogszabályi környezet miatt lehet jogi relevanciája. Mivel e kérdés a tagállami jog értelmezésével és alkalmazásával dönthető el, és a jogértelmezés nem vetette fel a tagállami szabályozásnak (az azáltal nem is tételezett ténybeli esetre vonatkozó eltérésnek) a közösségi joggal való összhangjának kérdését, így a másodfokú bíróság mellőzte a felperes ide kapcsolódó előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó indítványát. Megjegyzendő, hogy az alperes tájékoztatás összhangban volt továbbá azzal, hogy az alperesi érdekelt korabeli működési engedélyében szerepelt telephely 1-2. átadó állomás, valamint az alperes helytállóan hivatkozott a változásoknak a működési engedélyben történő lekövetése időbeli eltéréseire, annak szükségszerű léteire. A perbeli ingatlan is megosztással jött létre utóbb, ami okszerű magyarázatát adja az átvezetés hiányának.

[55] Az eddigiekben kifejtettek vezettek arra az eltérő jogi álláspontra, ami alapján a másodfokú bíróság a fellebbezés alapján a Getvhr. 99.§-ára vonatkozó kereseti jogsérelmi állításnak eltérő jogi jelentőséget tulajdonított az elsőfokú bírósággal szemben, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kifejtettek alapján tévesen értékelte e jogszabálysértésre (jogsérelemre) vonatkozó hivatkozást. A felperes a keresete alapján helytállóan érvelt azzal, hogy kérelmezőként megilleti az alperes részéről a Getvhr. 99.§ (6) bekezdése szerinti fellépés (quasi jogvédelem), attól az alperes nem tekinthetne el, mivel a

Getvhr. 99.§ a kérelmező javára szólóan előre rendez felelősségi (pénzügyi és jogkövetkezményi) kérdéseket. Ehhez azonban az alperesnek úgy lefolytatnia a kérelemre indult eljárását, ami garantálja a Getvhr. 99.§ egészében megjelenő jogalkotói akarat érvényre jutását: szükséges ezért következetesen ragaszkodnia a kérelemre indult eljáráshoz megkívánt jogszabályi feltételek maradéktalan teljesítéséhez [pl. Getvhr. 99. § (7) bekezdése]. A jogszabályi feltételek teljesítése a kérelmező részéről nem lehet hiányos, a Getvhr. 99. §-a ugyanis nem ismeri, nem szabályozza, ebből következően nem is engedi a kérelem részbeli megalapozását. A kérelemre indult eljárásban a jogszabályi feltételek teljesítése – főszabály szerint – a kérelmet előterjesztő terhére esik: eltérést (el)ismerhet az ágazati szabályozás, mint ahogyan a Getvhr. 99. §-a is rendezi a nyilatkozattétel elmaradásának pótlása rendjét. Ennek előfeltételét jelenti a kérelmező részéről, hogy egyértelműen és feltételmentesen kérje a nyilatkozattételre köteles/jogosult „szállítási rendszerüzemeltető, illetve a földgázelosztó”-nak a Getvhr. 99. § rendelkezéseinek maradéktalanul megfelelő nyilatkozatát és a szükséges igazolását, illetve hiányosság esetén az alperestől, az alperessel együttműködve kérje a fellépést. Miután a felperes annak ellenére vitatta az alperesi érdekeltnek a kérelemre indult eljárásban betöltött szerepét, hogy az annak megítélésére és a kapcsolódó jogi aggályok orvoslására is jogkörrel (engedélyezés) rendelkező alperestől egyértelmű választ kapott, az alperes nem értékelte megfelelően a felperesnek a felhívásai teljesítéseként benyújtott alperesi érdekelti nyilatkozatot, illetve az ahhoz kapcsolódó hiányosságokat. Ezek eredője az, hogy a felperes miként kereste meg az alperesi érdekeltet az alperes felhívása nyomán. Ugyanakkor kérdéses, hogy a Getvhr. 99. § (5) bekezdése szerinti egyeztetés szükségességét (annak kérdését illetően) az alperesi érdekelt jogszerűen járt-e el, mikor arra nem vont le következtetést, s ennek eredménye-e az, hogy az alperes megítélése szerint az alperesi érdekelti nyilatkozat ezért nem tekinthető a Getvhr. 99. § (1)-(3) bekezdései szerinti teljes értékű nyilatkozatnak. Ha és amennyiben fennáll, hogy a hiányosságok a felperesnek tudhatóak be, a kérelem a felhívás ellenére sem felel meg a jogszabályi feltételeknek, úgy az alperesnek nincs mérlegelési lehetősége a kérelem érdemi vizsgálata és felhívó végzésben kilátásban helyezett jogkövetkezmény, az eljárás megszüntetése között: kötelezettsége nem keletkezik (lehetősége nincs) a formahiányosnak megmaradt kérelem érdemi vizsgálatára és elbírálására, hivatalbóli eljárási kötelezettsége a Getvhr. 99. §-a szerinti mértékben és körben van. Annak előfeltétele a jogszabálynak megfelelő kérelem, illetve hiányosság esetén a jogszabályoknak maradéktalanul megfelelő kérelmezői eljárás (nyilatkozatok beszerzése, annak kísérlete). Akkor sem járhat el az alperes hiányos kérelemre, ha az ilyen kérelem és az eljárás iratai szerint a Get. 84. § (1) bekezdése szerinti egyik konjunktív feltétel hiányára megállapítást tudna tenni, mint a perbeli esetben. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Getvhr. 99. §-ának sérelmét nem megfelelően értékelte, az ítélete e körben jogszabálysértő, az előzményi eljárás és perben rendelkezésre állt bizonyítékok alapján helyesen megállapított tényállás nem okszerű jogi értékelésén alapul.

[56] Miután a másodfokú bíróság a felperes által állított olyan eljárásjogi jogszabálysértést állapított meg, szemben az elsőfokú bírósággal, ami a perben az alperesi határozat megsemmisítését kellett volna, hogy eredményezze, ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatásáról döntött.

[57] A másodfokú bíróság által megítélt eljárásjogi jogszabálysértésre tekintettel a fellebbezés további jogszabálysértésre vonatkozó állításait a következők szerint minősítette: A felperes által nem kifogásolt, de az alperes által eltérően értékelt, a Get. 84.§ (1) bekezdéséhez kapcsolódó kapacitás mikénti értelmezése anyagi jogi kérdés, amely az ügy érdemére tartozna, az abban való állásfoglalás ezért idő előtti volt az elsőfokú bíróság részéről, a másodfokú bíróság az abban való állásfoglalást pedig erre tekintettel mellőzi. Erre figyelemmel a kapacitás megfelelő értelmezéséhez, a kapcsolódó eljárásjogi jogszabálysértésekre hivatkozások is szükségszerűen idő előttiek, azokban való állásfoglalást

is mellőzi a másodfokú bíróság. A felperes által indítványozott további, előzetes döntéshozatalra irányuló kérdések az alkalmazott anyagi jogi szabályokra vonatkoztathatóak, ugyanakkor az eljárásjogi hibára tekintettel a kérdések idő előttiék, ennél fogva hipotetikusak lennének, amit nem enged az Európai Unió Bíróságának joggyakorlata, illetve részben tagállami bírósági hatáskörben lévő jogalkalmazási kérdésekre vonatkoznak, így a másodfokú bíróság a fellebbezés 16. oldalán megtett indítványt is mellőzte. Az elsőfokú bíróság jogszerűen foglalt állást a tényállás-tisztázási kötelezettség terjedelmi kérdésében, helytállóan ismerte fel és tulajdonított jelentőséget annak, hogy kérelemre indult eljárásról lévén szó az alperest nem terheli parttalan tényállás-tisztázási kötelezettség, csak a Getvhr. 99. §-ára vonatkozó jogsérelmi állítás vonatkozásában értelmezte tévesen az alperes eljárásának jogszerűségét, a fentebb kifejtettek szerint. A szakértő igénybevételére vonatkozó elsőfokú bírósági megállapítás jogszerű, mivel az a másodfokú bíróság által megállapított eljárásjogi jogszabálysértéstől függetlenül nem értelmezhető időelőtti kérdésként általános jellegére figyelemmel (az eljárás elejétől kezdve értelmezhető eljárásjogi jogkérdés), ezért annak helytálló voltát rögzíti a másodfokú bíróságt. Hasonlóan a MEKHtv. 5/F. § (5) bekezdését érintő jogvitára is igaz ez, ezért e kérdésben is állást kell foglalni, amire tekintettel megállapította a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság helytálló jogértelmezését, azt magáévá teszi.

[58] A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján, az alperes határozatának megsemmisítésével és az alperes új eljárásra kötelezésével megváltoztatta. Az alperesnek a megismételt eljárásban figyelemmel kell lennie arra, hogy a kérelemre indult eljárás a Getvhr. 99. §-ának teljeskörűen, a másodfokú bíróság ítélete vonatkozó indokolásának megfelelő jogértelmezés és jogalkalmazás eredményeként folytassa. Miután a másodfokú bíróság jogerős ítélete anyagi jogerős döntésével megerősíti az alperesnek az alperesi érdekelt Getvhr. 99. § személyi hatálya alá tartozására vonatkozó megállapítását, a tisztességes eljárás követelményének megfelel az olyan megismételt eljárás, amelyben a vonatkozó jogkérdés végleges lezárására tekintettel a felperes felé ismételt felhívás kibocsátására kerül sor, már kifejezetten hiánypótlás jogcímén, a nem teljesítés adekvát eljárásjogi jogkövetkezményének kilátásba helyezésével. A további eljárásjogi lépések a felperes (kérelmező) teljesítésének függvénye.

[59] A másodfokú eljárásban a felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján kérte az alperes első- és másodfokú költségeiben történő marasztalását. Az eljárás alatt benyújtott költségjegyzék alapján az elvégzett jogi munkával arányban állóként értékelt díjigényt a másodfokú bíróság a rendelkező részben meghatározott összegben állapított meg, amely az általános forgalmi adó ellenértékét is magában tartalmazza. Az első- és másodfokú perköltséget a felperes pernyertessége folytán az alperes köteles megtéríteni a Kp. 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83.§ (1) bekezdésének megfelelően.

[60] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes költségmentesség illeti, ezért az Itv. 45/A.§ (1) bekezdése szerinti tételes kereseti illeték (30.000 forint), valamint a 39.§ (3) bekezdése c) pontja szerinti illetékalap után az Itv. 46.§ (1) bekezdése szerinti mértékkel számított 48.000

forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[61] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint nincs helye.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Rác Krisztina s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró